

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην, 25^{ην} Μαρτίου/ 7^{ην} Ἀπριλίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου εἰς τὴν πόλιν τῆς Ναζαρέτ καὶ εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα, ἐπὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ὅλη ἡ Ἐκκλησία, ἰδίᾳ δὲ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμιμνήσκεται ἐν χαρᾷ, ἀγαλλιάσει καὶ εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν Θεόν ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν (Κεφ. 1,26-36), ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῇ, ὅτι θά σαρκώσῃ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ θά τέξῃ κατὰ σάρκα τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ. Ἄμα τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Μαριάμ «Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά Σου», ὁ Ἄσώματος ἐσωματώθη, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἔλαβε σάρκα εἰς τὴν μήτραν τῆς Θεοτόκου, ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε, χάριν τῆς ἀναγεννήσεως, ἀνακαινίσεως καὶ σωτηρίας ἐκ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τῆς ἑορτῆς ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτᾶριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου π. Συμεών, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ναζαρέτ καὶ τῆς Ἀκκρης καὶ μετεχόντων ἀρκετῶν πιστῶν, ἀναλόγως πρὸς τὰ μέτρα τοῦ covid-19, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως:

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ὄσμη καινόν, ὄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ὄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ», ψάλλει ὁ Προφητὰνὰς Δαυΐδ, (Ψαλμ. 35,1).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις γίνεται, λέγει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐγκωμιάζων τὸν Εὐαγγελισμόν τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ τῇ Θεοτόκῃ γενόμενον, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ἡ Χάρις τοῦ ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἐορτάσωμεν τὸν Εὐαγγελισμόν τοῦ Σωτηρίου τοῦ Θεοῦ, τὸ χαροποιόν, δηλονότι μήνυμα τῆς Ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς ἐκ τῆς πόλεως Ναζαρέτ.

«Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξίν (Λουκ. 1,28) καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου», ἐβόησεν ἄνωθεν ὁ ἄγγελος

Γαβριήλ. Οἱ ἐρμηνεύοντες τήν μαρτυρίαν ταύτην τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ λέγουσιν: «Ἐπειδή γάρ εἶπεν ὁ θεός τῇ Εὐᾶ, ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα, λύεται ἡ λύπη τῆς Εὐᾶς διὰ τῆς χαρᾶς». «Διὰ τοῦ χαῖρε, ἦλθεν ὁ λύων [ὁ Χριστός] τήν λύπην». «Κεχαριτωμένην αὐτήν ὠνόμασεν, ὡς χάριτος ἀξιωθεῖσαν ὑπερφυοῦς». καί «ἐπειδή μετὰ τῆς Εὐᾶς ὁ ὄφις ἐν λύπῃ, χαῖρε ἐπειδή μετὰ σοῦ ὁ θεός» «Ἰστέον δέ ὅτι ἅμα τῷ εὐαγγελίσασθαι εὐθύς συνέλαβεν ἡ Παρθένος παραδόξως».

Τό μέγα τοῦτο καί παράδοξον μυστήριον τῆς συλλήψεως τῆς Παρθένου Μαρίας κηρύττει μεγαλοφώνως ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ θεολόγος λέγων: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦν πρὸς τόν θεόν καί θεός ἦν ὁ Λόγος», (Ἰωάν. 1,1) καί «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας», (Ἰωάν. 1,14).

Ἐρμηνεύων τούς ὡς ἄνω τούτους λόγους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «καταλλήλως ὁ Εὐαγγελιστής εἶπε καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (Ἰωάν. 1,14), ἔτσι ὥστε, ὅταν κατανοήσῃς ὅτι δύο τινά σημαίνει, τόν κατοικοῦντα καί ἐκεῖνον εἰς τόν ὁποῖον κατοικεῖ, τότε δέν θά νομίσῃς ὅτι αὐτός [ὁ θεός Λόγος] μετετράπη εἰς σάρκα, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον Αὐτός κατώκησεν ἐν τῇ σαρκί, χρησιμοποιῶν τό ἰδικόν Του σῶμα ὡς ναόν, τόν ὁποῖον προσέλαβεν ἀπό τήν ἁγίαν Παρθένον. Καλῶς γε σφόδρα ποιῶν ὁ θεολόγος ἐπήνεγκεν εὐθύς ὅτι καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ἵνα δύο νοήσεις τά σημανόμενα, τόν τε σκηνοῦντα δέ μᾶλλον ἐν σαρκί ὡς ἰδίῳ προσχρησάμενον σώματι, τῷ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου ναῷ», «Ἐν αὐτῷ γάρ κατώκησε πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ 2,9), ὡς ὁ Παῦλος φησιν.

Τήν θεολογικήν ταύτην ἀλήθειαν ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπικαλούμενος τόν Προφήτην Ἡσαΐαν, βοῶν καί λέγων: «Χαίροις εἰς τήν δι' ἡμᾶς σαρκί σκηνώσας ὥκησεν ὁ λέγων ἐν Ἡσαΐᾳ : «ἐγώ θεός πρῶτος καί ἐγώ μετὰ ταῦτα», (Ἡσ. 44,6). Καί πάλιν ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: «θεοτόκον σε κυρίως καί ἀληθῶς τήν ἁγίαν Παρθένον κηρύττομεν... καί ὀνομάζομεν. Τοῦτο γάρ τό ὄνομα ἅπαν τό μυστήριον τῆς οἰκονομίας συνίστησι. Εἰ γάρ θεοτόκος ἡ γεννήσασα, πάντως θεός ὁ ἐξ αὐτῆς γεννηθείς πάντως δέ καί ἄνθρωπος».

Ὁ ἐκ τῆς θεοτόκου καί Παρθένου Μαρίας γεννηθείς τέλειος θεός τε καί τέλειος ἄνθρωπος, δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Υἱόν τοῦ θεοῦ, τόν ὑπό τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου προκατηγγελλέμενον, «ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρί ἔξει καί τέξεται υἱόν καί καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14). «Εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ 95,2) ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμῶδός. Τό δέ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ θεοῦ Πατρός εἶναι ἡ ὑπό τῆς Παρθένου Μαρίας «εὐαγγελισθεῖσα ἡμῖν διὰ τῆς γενέσεως, Χριστοῦ Ἰησοῦ χαρά».

Ὁ Εὐαγγελισμός αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς χαρᾶς τῆς ἄνευ διακοπῆς καί μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος τοῦ χρόνου καί τοῦ κόσμου δηλονότι, εἶναι ἡ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ὁμολογία τοῦ ἀρρήτου μυστηρίου τῆς καθ' ὑπόστασιν ἐνώσεως θείας καί ἀνθρωπίνης φύσεως γενομένης διὰ Πνεύματος ἁγίου ἐν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ. «Κατά ταύτην τήν τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως ἔννοιαν ὁμολογοῦμεν τήν ἁγίαν Παρθένον θεοτόκον διὰ τόν θεόν Λόγον σαρκωθῆναι καί ἐνανθρωπήσαι καί ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἐνῶσαι τόν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν», διδάσκουν οἱ ἔγκριτοι θεοφόροι καί ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Τό ἀκατάληπτον τοῦτο μυστήριον τῆς σωτηρίου ἐνσαρκώσεως καί ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ Λόγου ἐκ τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἀφορᾷ εἰς ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς ἐπικαλούμενος τόν προφήτην Ἡσαΐαν: «καί ὄψεται πᾶσα σὰρξ τό σωτήριον τοῦ

θεοῦ», (Λουκ. 3,6/ Ἦσ. 40,5).

Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Σάρκα ἐν τούτοις ὀλοκλήρως τόν ἄνθρωπον νοητόν καί πᾶν τό ἀνθρώπειον γένος ὑποληπτέον». Οὕτω γάρ ὥσεται πᾶσα σάρξ, τό σωτήριον τοῦ θεοῦ. Οὐκέτι μόνος ὁ Ἰσραήλ, ἀλλά πᾶσα σάρξ. Ὁ γάρ τῶν ὅλων Σωτήρ καί Κύριος, οὐ συνεσταλμένην [=περιορισμένην] ἔχει τήν ἡμερότητα [=καλωσύνην] οὔτε μήν ἐν διέσωσεν ἔθνος· σεσαγήνευκεν [=συμπεριέλαβεν] δέ μᾶλλον τήν ὑπ' οὐρανόν». Τοῦτο ἀκριβῶς, συνεχίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος, ψάλλει καί ὁ Δαυΐδ λέγων: «Πάντα τά ἔθνη, ὅσα ἐποίησας ἥξουσι καί προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καί δοξάσουσι τό ὄνομά σου», (Ψαλμ. 85,9).

Διά τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Μαρίας «ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον», δηλονότι τόν Χριστόν Αὐτοῦ, «ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τήν δικαιοσύνην Αὐτοῦ» (Ψαλμ. 97,2). Αὐτήν ταύτην τήν γνώσιν τοῦ σωτηρίου τοῦ Κυρίου καί τήν ἀποκάλυψιν τῆς θείας Αὐτοῦ δικαιοσύνης, διά τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐορτάζει καί πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί δῆ ἡ Ἐκκλησία τοῦ σταυρικοῦ μαρτυρίου καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Διό καί μετά τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ βοᾷ λέγουσα, «Χαῖρε κεχαριτωμένη, χαῖρε, ὅτι οὐδεὶς ὡς σύ πλήν θεοῦ τηλικοῦτον κεκληρονόμηκεν ὄνομα ἢ τοιαύτης πώποτε τέτυχε δόξης».

Ἀλλά παράτεινον τό ἔλεος σου, Πανάγαθε Δέσποινα, τοῖς γινώσκουσί σε καί ἴδε ἐπὶ τούς δούλους σου, καί ἐπὶ τά ἔργα σου, καί κατεύθυνον πάντας εἰς ὁδόν εἰρήνης, ὅτι πάντων οἱ ὀφθαλμοί εἰς σέ ἐλπίζουν καί σοῦ τῇ μεσιτείᾳ τήν καταλλαγὴν τήν πρὸς τόν Υἱόν σου καί θεόν ἡμῶν ἐσχήκαμεν, ᾧ δόξα, ᾧ κράτος σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρί καί τῷ ὁμοφυεῖ καί ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦκολούθησε λιτανεία καί παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Κυριακοῦ. Ἐν τῇ τραπέζῃ ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προπόσεως Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Ναζαρέτ κ. Κυριακέ,

Ἐντιμότατε Πρόεδρε τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Basim καί ἀξιότιμα μέλη,

Ἀγαπητοί Συνδαιτημόνες,

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἱερῷ τόπῳ εὐαγγελίζεται ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις τήν ἄπειρον ἀγάπην καί φιλανθρωπίαν τοῦ θεοῦ.

Ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία εὐαγγελισθεῖσα πρώτη τό χαροποιόν μήνυμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ: «Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί», (Λουκ. 1,28), ἀποτελεῖ τήν ἀψευδῆ αὐτήκοον καί αὐτόπτην μαρτυρίαν τοῦ παγκοσμίου καί ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τό ἱστορικόν τοῦτο γεγονός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων

ἐπιμαρτυρεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἡ ἀδιάκοπος παρουσία τοῦ εὐσεβοῦς λείμματος (Ρωμ. 11,15) τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ γενικώτερον καί τῇ πόλει Ναζαρέτ εἰδικώτερον.

Ὁ Ἀποστολικός καί Πατριαρχικός θεσμός τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς Μητροῦς ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἀνεδείχθη ἡ φυσική καί πνευματική κιβωτός τῆς διαφυλάξεως καί διατηρήσεως τῆς Χριστιανικῆς ἀρχηγόνου Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου ταυτότητος καί παραδόσεως τοῦ ἐνταῦθα διαβιοῦντος εὐσεβοῦς λείμματος τῶν Χριστιανῶν.

Τοῦτο διατυπώνεται ἐναργέστατα ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ καί τῇ λειτουργικῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ἔνθα προβάλλεται ἐντόνως ὁ θεός τῆς ἀγάπης, τῆς φιλανθρωπίας καί τοῦ ἀπείρου ἐλέους. «Ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν», λέγει Κύριος, «ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», (Ἰωάν. 13, 34). «Ἐγὼ δέ λέγω ὑμῖν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καί προσεύχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν», (Ματθ. 5,44). «Μακάριοι γάρ ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι», (Λουκ. 6,22).

Τὸν σωτηριώδη τοῦτον λόγον τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται ἡμῖν πᾶσιν σήμερον ἡ πάνσεπτος ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐξ ἧς Χριστός ὁ θεός ἡμῶν τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν πρὸς Ἐαυτὸν ἐπανήγαγε. Διὸ καί ἡμεῖς κατὰ πάντα τῇ Θεοτόκῃ βοῶμεν: Χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Τέλος δέ, θερμῶς εὐχαριστοῦμεν πάντας ὑμᾶς, ἰδιαιτέρως δέ τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν καί τὸν ἐντιμότατον Πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου κ. Basim καί τὰ σεβαστά αὐτοῦ μέλη διὰ τὴν παρατεθεῖσαν ἡμῖν καί τῇ συνοδείᾳ ἡμῶν Ἀβραμιαίαν πνευματικὴν τε καί ὑλικὴν φιλοξενίαν, φιλοξενίαν ἀγάπης εἰρήνης καί συνεργείας, Ἀμήν.

Ἐτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα!

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ ὁμοίως ἐτελέσθη θεία Λειτουργία εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Γεσθημανῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί τὸν ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ραφίδια, κώμην πλησίον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ εἰς Σαμάρειαν, προεξάρχοντος τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος ταύτης Ἀρχιμανδρίτου π. Λεοντίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς